

Список використаних джерел

1. Богданович М. В. Методика викладання математики в початкових класах: навчальний посібник / М. В. Богданович, М. В. Козак, Я. А. Король. – 4-те вид., переробл. і доп. – Тернопіль : Навчальна книга – Богдан, 2016. – 368 с.
2. Савченко О. Я. Дидактика початкової освіти: підручник / О. Я. Савченко – К.: Грамота, 2012. – 504 с.
3. Типові освітні програми для закладів загальної середньої освіти : 1-2 та 3-4 класи. – К. : Видавництво «Світоч», 2019. – 336 с.

Козинець О.Д.,

*аспірантка кафедри початкової освіти Черкаського
національного університету імені Богдана Хмельницького*

УПРОВАДЖЕННЯ І ПОШИРЕННЯ ПЕРЕДОВОГО ДОСВІДУ ЯК ВАЖЛИВА УМОВА СТВОРЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА В СИСТЕМІ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ НОВОГО Тисячоліття

Реформаційні процеси початку нового тисячоліття як найкраще схарактеризовані у проекті Концепції Загальнодержавної цільової соціальної програми «Здорова нація» (2008 р.), у якій наведено статистичні дані, що актуалізують проблему здоров'я населення, аналізуються причини виникнення проблеми та обґрунтовується необхідність її розв'язання програмним методом, визначається її мета, а також оптимальний варіант розв'язання проблеми на основі порівняльного аналізу можливих варіантів, пропонуються шляхи і способи її розв'язання, прогнозуються очікувані результати виконання Програми, визначення її ефективності. У проекті Програми наголошено на тому, що «збереження традиційної моделі охорони здоров'я, спрямованої на

подолання наслідків ризикованої поведінки індивіда – лікування хвороб – включає епізодичні й розрізнені заходи з профілактики захворювань та формування здорового способу життя, як засвідчує 15-річний досвід нашої країни та досвід провідних країн світу, не дасть позитивного результату і ще більше загострить нинішню кризову ситуацію в Україні» [2, с. 15].

Уважаємо, що розв'язання окресленої проблеми найбільш доцільно реалізовувати через відновлення мережі шкіл передового досвіду, на які слід покласти відповідальність за «впровадження у практику результатів спеціальних наукових досліджень із питань формування суспільної налаштованості на пріоритет здорового способу життя; упровадження в систему підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації керівників органів державного управління всіх рівнів і посадових осіб місцевого самоврядування навчальних програм із державної політики у сфері охорони громадського здоров'я; вивчення потреб територіальної громади та визначення ефективних постачальників оздоровчих послуг; широке залучення громадськості та громадських організацій до формування державної політики у сфері збереження здоров'я нації та її впровадження» [2, с. 15]. У цьому контексті школи передового досвіду в системі медичної освіти можуть слугувати оптимізації «системи підготовки фахівців для кадрового забезпечення впровадження у практику технологій здорового способу життя; введення в класифікатор професій нових спеціальностей – фітнес-тренера, консультанта з питань здорового способу життя, фахівця з рекреації, лікаря з оздоровчо-превентивної медицини та інших» [там само, с. 16].

Проведений нами аналіз наукової літератури [4, с. 54] підтверджує, що на початку третього тисячоліття потребують нагального розв'язання проблеми, ефективність подолання яких значною мірою залежить від зміцнення вітчизняних традицій подальшого розвитку шкіл передового досвіду. Серед цих проблем слід виокремити такі: подальший розвиток досліджень молекулярних і

клітинних механізмів патологічних процесів серцево-судинної, нервової, ендокринної та інших систем організму людини; розроблення основ молекулярно-генетичних і молекулярно-біологічних засобів профілактики і корекції таких поширених патологічних станів, як атеросклероз, діабет, імунні порушення, засобами генної та генно-регуляторної терапії; вивчення реакцій організму на зовнішні чинники, зокрема на хронічну дію малих доз радіаційного випромінювання і шкідливих хімічних речовин; створення принципово нових лікарських засобів і вивчення механізмів їх дії; розроблення нових діагностичних методів і медичних технологій у галузі генної інженерії, біотехнології, матеріалознавства, біомагнетизму.

У ході апробації матеріалів дослідження нами у співавторстві з науковим керівником, доктором педагогічних наук, професором В. П. Шпак був розроблений навчально-методичний комплекс дисципліни «Методологія науково-дослідницької роботи», що застосовувалися на лекційно-практичних заняттях із майбутніми бакалаврами спеціальності «Сестринська справа».

Робочу програму укладено відповідно до навчального плану спеціальності «Сестринська справа» освітнього ступеня «бакалавр». Робочу програму складено на підставі авторської навчальної програми доктора педагогічних наук, професора Шпак В.П. «**Методологія та організація наукових досліджень**», що затверджена на засіданні кафедри соціальної роботи і соціальної педагогіки (протокол № 1 від 26 серпня 2016 р.) і погоджена на засіданні науково-методичної комісії ННІ педагогічної освіти, соціальної роботи і мистецтва Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького. Робоча програма розрахована на студентів денної форми навчання бакалаврського освітнього ступеня.

Отже, упровадження в освітній процес розроблених нами матеріалів дослідження і навчально-методичного комплексу сприяло зростанню позитивної мотивації до фахової підготовки медичних працівників

бакалаврського освітнього ступеня, підвищенню рівня їхньої готовності до здійснення науково-дослідницької роботи в системі медичної освіти.

Список використаних джерел

1. Козинець О. Д. Застосування бенчмаркінгу в сучасних умовах управління розвитком шкіл передового досвіду в системі медичної освіти / О. Д. Козинець // Вісник Черкаського університету : Серія «Педагогічні науки». – Вип. 3-4. – Черкаси : Бізнес-інноваційний центр ЧНУ імені Богдана Хмельницького, 2018. – С. 106-111.
2. Концепція медичної освіти педагогічних працівників : проект // Інформаційний вісник вищої освіти. – 2001. – № 6. – С. 39-42.
3. Кундієва Ю. Розвиток медичної науки в Україні : стан, пріоритетні напрями та перспективи / Ю. Кундієва // Вісник АН України. – 1992. – № 8. – С. 52-55.

Котяш І.М.,

здобувачка вищої освіти освітнього ступеня «Магістр»

Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка

Науковий керівник: доц. **Починок Є.А.**

ПРИНЦИП ДИТИНОЦЕНТРИЗМУ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ

Одним із основних завдань Нової української школи є побудова системи освіти на засадах особистісно-орієнтованого навчання, що враховує інтереси, права та потреби учнів, сприяє розкриттю творчого потенціалу кожної дитини. Актуальним, особливо у початковій школі, стає принцип дитиноцентризму, згідно з яким у центрі усіх педагогічних процесів постає дитина, яка і є найвищою цінністю.